

afdalende en het opstijgende leven - beiden als deel van één cyclus.

Een reeks van deze leringen vinden wij dan later weer terug in griekenland en ook op cyprus, zij het grotendeels ontdaan van het magische streven en met meer filosofische benaderingen.

Van daaruit ontstaat tijdens het romeinse rijk een groep in Rome die zich verbergt achter de Isisdienst, die immers in deze stad meerdere tempels bezat.

Ook hier een groep, die nog wel de magische geheimen na blijft spreken maar tevens een bepaalde filosofie verkondigt. Opvallend is, dat men in deze groepen meerdere alchemistische disciplines aantreft, terwijl leden van deze groepen zich ook bezig houden met een soort cijferleer.

Astrologie is ook dan - zoals voor velen in die dagen - een zeer belangrijke factor en uit de invloed van de "zielen" en heersers "van planeten en sterren wordt veel verklaard.

Later gaat de school over tot het altans uiterlijk aanhangen van de christelijke beginselen en rond het jaar 1000 krijgt men ook vaste voet in een deel - het zuiden - van Frankrijk.

Van hieruit verspreidt men zich al snel. Er ontstaan gescheiden loges die een gelijke basis kennen maar verschillende nadruk: een in Duitsland, daarnaast een z.g. zwitserse loge die veel gelijkenis heeft met de huidige californische groep plus een aantal kleinere aftakkingen waarbij de verschillen in het begin te verwaarlozen zijn, maar waarbij de afwijkingen sterker worden als gevolg van de veranderingen in mentaliteit bij adel en volk. Van belang voor deze groepen is ook de franse revolutie en al wat daar op volgt.

Een grote rol speelt ook de ommekeer in benadering en beschouwing van de medemens. Rond 1800 werken nog rond 15 afwijkende rozenkruisergroepen die zich echter deels later weer samenvoegen tot een groter geheel.

Een uitzondering vormen hierbij echter vooral de z.g. goldkruizer en de groep van de "verborgen priesters". Waarmede wij aan het einde van de oude geschiedenis komen, de "lijn van afstamming". De nieuwe geschiedenis luidt enigszins anders:

Rond 1600 ontstaat opeens de geschiedenis van Christian RozenKreuz; daarmede horen wij ook voor het eerst de naam rozenkruizer gebruiken voor deze loges.

Overigens is het waarschijnlijk dat zowel deze naam als de gehele daaraan verbonden mythe te danken is aan de duitse loge, toen bekend onder een indrukwekkende latijnse naam als "Frater; rosecrufifiarum aurum en nog wat."

Later wordt dit verhaal als een werkelijkheid gehanteerd en terug geplaatst in de historie. Christian zou de grote meester zijn die leefde in Jezus tijd, Jezus gekend zou hebben enz. enz.

Overigens schuilen achter deze naam zeer waarschijnlijk een of meerdere personen die werkelijk geleefd hebben. Ik ben bereid aan te nemen dat men oorspronkelijk hun werken en leer met de naam christiaan rozenkruiz aanduidde. Maar van deze werkelijke gegevens blijkt al na korte tijd zeer veel verloren te zijn gegaan.

Oorspronkelijk zijn de werkelijke rozenkruisers mensen die zich vooral met alchemie en daarbij nadrukkelijk met de alchemie van de geest bezig houden. Maar mede door de mode van de tijd zien wij reeds rond 1700 dat de nadruk hierop minder wordt en dat men voornamelijk zich bezig houdt met de menselijke geest en de mogelijkheid voor de mens in contact te komen met hogere krachten.

Opvallend is hierbij dat de oude door mij reeds in het begin genoemde leerstukken op de voorgrond blijven komen. Er bestaan nu nog folianten waarin men de oude emblemen, symbolen, aanduidingen en aanwijzingen kan aantreffen, zij het dat die a.h.w. begraven zijn in soms zeer

fraaie symbolische tekeningen. Afschriften van deze folianten zijn overigens ook nu nog in verschillende rozenkruiser bibliotheken te verkrijgen.

Bezien wij het streven van de rozenkruisers zo blijkt dit zeer lofwaardig te zijn, maar sterk onder de invloed te staan van de plaatselijke grootmeesters.

Wat wil zeggen dat de rozenkruisers in nederland en ook in het nederlandstalige belgie vaak wat anders denken dan franstalige en dat het oorspronkelijke engelse rozenkruis dat later een overwegende invloed zal hebben op de ontwikkelingen in amerika in deze dagen - vergeef mij, rozenkruisers - wat verwaterd lijkt en zich vooral bezig schijnt te houden met enkele cursussen en vele truukjes voor een eenvoudiger bewustwording.

De oude gebruiken en systemen blijven overigens ook hier wel bewaard zoals blijkt uit de nadruk op de kluis of "tempelruimte" die je als volgeling nodig hebt, evenals de gewoonte om elkaar als frater of broeder aan te spreken. Een gebruik overigens dat te herleiden is tot de oudere italiaanse groepen.

Aan de andere kant vindt je b.v. ook de oude kleine en grote arcana hier nog steeds terug in een vorm die weinig of niets afwijkt van de vorm, waarin dezen reeds in Rome en in Griekenland bestonden. De vraag waarvoor je dus komt te staan bij de rozenkruisers is dus zeker niet of zij nu werkelijk een zeer oude school zijn of niet.

Al kunnen wij strijden over de wijze waarop en de tijd waarin bepaalde verhalen ontstaan zijn, zeker is en blijft, dat men wel zeer oud overleveringen bezit en daarmee ook nu nog steeds werkt.

Dat dit werken dan zo hier en daar op een volgens mij nogal willekeurige wijze gebeurt neem ik dan maar op de koop toe, zo goed als de wijze waarop men pleegt te werken met uitleggingen van de bijbel en de evangeliën. Zeker, er zit soms wel wat in de door hen gegeven duidingen. Maar voor een groot deel is het toch volgens mij eerder een kwestie van een zoeken waarbij men hierin een bevestigingen van eigen levensopvatting, discipline en denken wil vinden in de heilige boeken.

De juistheid van vele dergelijke interpretaties ligt m.i. niet veel hoger dan b.v. bij de jehova getuigen. Maar dit is mijn persoonlijk oordeel.

Je moet reeel blijven. Zijn deze groepen waardevol? Dat ligt toch voornamelijk aan jezelf. Rozenkruiser zijn is heus niet alleen maar een kwestie van behoren tot de groep en braaf de eerste oefeningen doen tot je uiteindelijk in de tempel een graadje krijgt. Trouwens, een dergelijk graadje blijkt heel wat leden in het verkeerde keelgat te schieten en dan te voeren tot de meest wonderlijke, maar niet gefundeerde uitspraken.

Werkelijk broeder of zuster zijn betekent eerder een voortdurend werken aan jezelf en een steeds weer zoeken naar de waarheid achter de spiegel. Je zoudt moeten leren leven voor de werkelijkheid die schuil gaat achter de schijnwerkelijkheid waarmee je als mens steeds gekonfronteerd wordt.

Overigens kan men ook wel vergeten dat alle stellingen die men verkondigt en alle formuleringen van de oude arcana letterlijk waar zijn. Ook hier wordt men steeds weer gekonfronteerd met verkeerde verklaringen, oude mythen die verkeerd zijn begrepen enz.

Maar wat geleerd wordt over b.v. de kringloop van de ziel sluit wel heel aardig aan bij de spiraal des levens, die wij als geest in deze tijd hebben leren ervaren als werkelijkheid.

Denken wij aan de wijze, waarop de fasering van het bewustzijn wordt omschreven dan komen wij vreemd genoeg terecht bij verklaringen die zelfs aansluiten bij de quantum theorie van de huidige wetenschappers. Er zijn dus inderdaad nogal wat wetenschappelijke aantoonbare zaken die

afgeleid kunnen worden uit deze toch oude leringen.

Maar van groot belang voor een ieder die deze leer wil gaan volgen is de vraag of men past binnen dit geheel, of men in staat en bereid is zich binnen het kader van de regels vrij te ontwikkelen.

Maak je jezelf niet tot geestelijk slaaf van een grootmeester of meester en ben je bereid heer te zijn over jezelf en vanuit jezelf je naar de wereld toe te ontwikkelen, dan is het naar ik meen een zeer goede school.

Na zullen er mensen zijn die het mij kwalijk nemen dat ik de rozenkruisers niet onmiddellijk de grote inwijdingsschool heb genoemd enz. Maar ik heb ook daarvoor mijn redenen. Veel ervan is uiteindelijk een soort zakelijke exploitatie geworden.

Niet alleen pleegt men van de leden in vele gebieden en groepen nogal stevige geldelijke bijdragen te verlangen, maar vele groepen kennen extracurriculaire activiteiten, waarbij men tegen een wel wat te ruime betaling b.v. een tijdlang het " hoofdkwartier" mag bezoeken en daar nog lessen mag volgen, die niet voor allen even toegankelijk zijn.

Toch wil ik hier niet spreken over exploitatie in de verkeerde zin. Wat dat betreft zijn er groepen die heel wat erger zijn dan de rozenkruisers. Maar ik meen toch wel, dat men zijn eigen tradities en vooral instanties in stand houdt met te hoge bijdragen van leerlingen die daarvoor alleen wat te vage leringen in ruil ontvangen, lessen die in feite te zeer vrijblijvend zijn volgens mij.

Aan de andere kant is het opvallen dat bij bepaalde bijeenkomsten van de loges of groepen ritën worden gehanteerd waardoor ook werkelijk lichtende en hoge krachten gewekt kunnen worden. Dit is niet in elke plaats even goed. Dat ligt kennelijk aan de leiding en aan degenen die van deze " kerkgemeenschappen" dan deel uitmaken. Maar er wordt inderdaad een verhelderend en vaak zelfs wit licht opgewekt. In dit, dat moet ook ik erkennen, is erg belangrijk voor bepaalde ontwikkelingen in de mens.

Maar nogmaals: je moet reeel blijven. Je kunt zeker niet zonder meer stellen, dat de rozenkruisers van heden een lijnrechte voortzetting vormen van b.v. het egyptische verleden of wat mij betreft tradities handhaven die nog stammen uit de tijd dat Jezus op aarde leefde.

Wie iets dergelijks verklaart spreekt - bewust of onbewust - onwaarheid. Dus nogmaals: de bronnen zijn waardevol. Zien wij naar hetgeen er aan innerlijke vorderingen door mensen mede bereikt kan worden dan moet je zelfs zeggen: vol van betekenis en zeer waardevol.

Zien wij naar hetgeen men u zegt dat u als deel van deze groep mogelijk al worden zo ben ik geneigd al enige vraagtekens te plaatsen. Soms lijken de advertenties van de ancient order enz. enigszins op die welke een tweedehands autoverkoper zou hanteren. Men belooft u dat u zult leren de maatschappij meester te worden, uw problemen op te lossen, kortom een ideale mens te worden.

Maar men zegt u daar niet bij, dat dit u tenminste 20 jaren van hard werken gaat kosten plus vele ontzeggingen plus een zekere aanleg zonder welke u met deze ritën en leringen niet verder zal kunnen komen.

Hoe de zaak verder gaat? De rozenkruisers zijn in ieder geval een groep die, hoe beperkt en besloten zij ook moge schijnen, zoveel lichtende waarden omvat dat men haar niet kan uitsluiten van de toekomst. In tegendeel.

Zeker is zelfs dat sommige delen - niet alle - van deze groep ook nog sterke banden ervaren met een geestelijke groep die bekend staat als het verborgen priesterrijk. De pretentie dat leden van dit verborgen priesterrijk mede de leiders en voorzitters van de rozenkruisers op aarde zouden zijn ontberen echter elke grond. De band echter bestaat in vele gevallen.

Alles te samen zou ik zeggen: indien u bereid bent er veel tijd aan

te besteden en zeer ernstig aan uzelf te werken, wanneer u echter niet gelooft dat je b.v. alleen maar door te staren in een spiegel met een brandende kaars daarnaast bewuster kunt worden en bereid bent veel offers te brengen dan kunt u, zij het in vele jaren, hier een grote geestelijke rijkdom en een behoorlijk hoog bewustzijn verwerven.

Ik stip hierbij onmiddellijk aan dat er ook andere systemen bestaan waarbij, mits men zich evenzo inzetten wil en evenveel tijd wil besteden die zelfde mogelijkheid eveneens aanwezig is.

Ten tweede wil ik opmerken dat de rozenkruisers door hun sterk verweven zijn met de christelijke tradities voor vele christenen mogelijkheden bieden die men in de verschillende oosterse systemen niet zo gemakkelijk zal vinden.

In deze op zich even waardevolle leringen treft de westerling niet die analogien aan die men door opvoeding, conditionering, gewoonte, gemakkelijk zal begrijpen en aanvaarden.

Hiermede heb ik dan kort het een en ander gezegd over de rozenkruisers. Hun groei en ontwikkeling? Ach, ik heb enkele schetslijnen aangegeven, maar in het verleden is het heel erg moeilijk aan te geven waar iemand nu precies bij behoorde.

Kijkt men b.v. naar een man als Goethe zo hoort men, dat deze maçon geweest zou zijn, alchemist zou zijn geweest, rosenkreuzer geweest zou zijn en ook nog andere groepen beroepen zich er op, dat hij behoorde tot hun groep. De man was ongetwijfeld een mysticus en heeft zeer waarschijnlijk tot een lóge behoord. Maar welke, dat weet niemand precies. Dat zouden wij hemzelf dan moeten vragen.

Houdt er dus rekening mee dat u bij het benaderen van deze inwijdings-scholen en groepen even kritisch dient op te treden als u tegenover ons behoort te zijn. Gebruik uw hersens.

Wanneer de dingen voor u werken kunnen zij u helpen. Werken de dingen echter niet voor u, dan kunt u beter ergens anders uw geluk gaan proberen. Wat voldoende zou moeten zijn.

x Kunt u nog aangeven welke soort mensen volgen u het meeste kunnen hebben aan deze richting?

- In de eerste plaats mensen die niet al te goed gelovig zijn en toch van zichzelf uit een zekere mystieke inslag hebben. Ten tweede moeten het mensen zijn met een behoorlijke wilskracht, daar het rozenkruiser zijn ook lichamelijk, b.v. qua dieet en onthouding van bepaalde genotsmiddelen nogal eisen stelt. Ook de nodige meditatie en het dagelijkse zelfonderzoek kunnen aan de eerlijkheid en vasthoudendheid van de leerling hoge eisen stellen.

Ten laatste dien je iemand te zijn, die er werkelijk de tijd voor heeft of voor kan nemen. Dat klinkt mogelijk vreemd, maar je kunt het rozenkruiser zijn nu eenmaal niet afdoen in vijf minuten voor het slapen en nog enkele minuten tussen de maaltijd en het begin van het nieuws op de t.v. Het vergt werkelijk behoorlijk wat tijd om de lessen goed in de praktijk te brengen en daarover dien je hoe dan ook te kunnen beschikken.

Voldoen je aan al deze voorwaarden dan kun je je verder nog afvragen: Ben ik een zeer orthodox christen? Is dit n.l. het geval dan bestaat de kans dat u met bepaalde delen van de leer in moeilijkheden gaat komen. Bent u niet bepaald orthodox maar in uw gevoel een diep belevend christen echter, dan kunt u aannemen, dat voor u hier een weg ligt die kan voeren tot meerdere mystieke belevingen.

In grove trekken geef ik hiermede weer, wie voor deze leringen geschikt zouden kunnen zijn. Maar de enige die kan beslissen of deze leer werkelijk voor u geschikt is bent u, na kennismaking, toch altijd zelf.

Besef ook dan, dat u zeer intens u bezig dient te houden met uw innerlijke belevingen terwijl u enigszins, maar nooit geheel en zondermeer af moogt gaan op hetgeen uw meerderen in de orde u leren en u omtrent uw werken en leven zeggen. Zij geven u aanwijzingen, maar hun beoordeling kan nooit bepalend zijn voor de betekenis van de belevingen in uzelf.

Wat voldoende dient te zijn.

x Ik heb van de grootmeester gehoord, dat deze orde steeds weer 90 jaren passief, slapende, zou zijn en dan weer 90 jaren actief.

- Ik ben het daarmee niet geheel eens: wanneer wij zien naar de grote geestelijke werking van de rozenkruisers zo ligt die tussen 1860 en 1950. Daarna is de orde geestelijk veel minder actief geworden behalve in haar wervingscampagnes.

Ik zou zeggen, dat er in het bestaan en werken van deze orde wel steeds weer verschillende fasen te zien zijn, veranderingen van optreden en activiteit dus. Maar om dezen nu precies in perioden van 90 jaren in te delen is voor mij met mijn kennis van feiten niet goed mogelijk.

Hieraan kan worden toegevoegd: in deze tijd kan het rozenkruiser zijn voor vele mensen een bron zijn van verlichting, een pad dat tot bepaalde bereikingen kan voeren, maar ook nu is het niet het enige pad.

Ik wil zelfs verder gaan en stellen, dat degenen die eenmaal de werkelijke innerlijke verlichting ervaren zich ook nu niet meer zullen kunnen binden aan de systemen en regels die nu vaak als de meest belangrijke door de rozenkruisers worden verkondigd.

De grootmeester zal het met dit alles wel niet eens zijn, daar dit handelt over zijn denken, zijn geloof. Ik kijk echter alleen naar de feiten zo goed mij dit mogelijk is en moet u dan ook dit antwoord geven.

x Is er in de historie een verbinding geweest met de vrijmetselarij?

- Je kunt zeggen, dat de ontwikkelingen die tot beide groepen hebben gevoerd deels gelijk zijn, deels parallel lopen. Dit tot ongeveer 1570 - 80. Eerst daarna zien wij een splitsing waarbij de maçonnerie- en dat is oorspronkelijk vooral een vakbroederschap, vergeet dit niet - mystieke boventonen gaat krijgen en nieuwe wegen gaat zoeken. Daaruit komen verschillende loges voort waarvan voor u naar ik meen de meest belangrijke de Grand Orient zal zijn.

In die zelfde periode zien wij, echter onder een ander soort mensen, ook de rozenkruisers actief worden. Van aan parallel kan dan niet meer worden gesproken, ofschoon in enkele gevallen z.g. rozenkruisers optreden als leiders van andere loges.

Vanaf die periode is er een divergerende ontwikkeling omdat de maçonnerie uitgaat van zelfkennis en een structurele bouw die ook berust in de eigen wereld terwijl de rozenkruisers zich meer en meer in het rijk van de symboliek terugtrekken met uitzondering van de astrologie.

Ook nu geldt voor de vrijmetselaar nog steeds, dat de wel behouwen steen ook actief moet zijn in en wel behouwen t.a.v. de wereld, want zonder dit deel hebben aan de wereld kun je niet tot de innerlijke tempel behoren en daarin geheel juist passen.

De rozenkruiser van deze dagen zoekt nog steeds meer naar het verborgene, naar het mysterie. Wat hij in de wereld doet vloeit alleen daaruit voort, verder houdt hij zo veel mogelijk enige afstand daarvan.

Op grond van het gemeenschappelijke verleden bestaan er ook nu nog vele parallellen en kan men elkander meestal zeer goed begrijpen. Dat ben ik met u eens. Maar van een identieke ontwikkeling kun je niet spreken.

Zo zien wij b.v. dat de veelal gnostische ideogrammen die in 1600, 1700 voor de rozenkruisers erg belangrijk zijn en steeds meer worden, die belangrijkheid niet meer bezitten in de kringen van de maçons, waar zij eerder als een soort zegel worden gezien.

Worden de geheimen , riten en vooral de symbolen bij de rozenkruisers steeds meer geheim en belangrijk, bij de vrijmetselaars fungeert dit alles steeds meer als een soort verpakking voor de gemeenschap, het begrip, de zelfkennis en samenwerking ook, die men zoekt.

Al durf ik het niet met zekerheid te zeggen, ik denk ook niet dat het carter van Keulen werkelijk veel te maken heeft met de ontwikkelingen in beide groepen. Wel houden de beide groepen elkander nogal eens de hand boven het hoofd en werden in b.v. Engeland, Denemarken en Nederland in het verleden vaak rozenkruisers ook als gast door de maçons ontvangen in enkele gevallen zelfs in tempeldiensten.

Er is echter geen sprake van uitwisselbaarheid , vandenkbeelden of van leden. Er is volgens mij sprake van twee afzonderlijke groepen die wel een gemeenschappelijk erfdeel hebben, maar steeds weer trachten hun onderlinge samenhang, maar ook hun verschillen te definiëren. Dit blijkt uit verschillende samenkomsten en daar opgestelde acten.

x Geldt uw verhaal alle zich rozenkruiser noemende groepen?

- Bijna allen. Ik kan zeker hier niet stellen, dat de ene groep wel goed is en dat de andere niet deugt. Maar één ding moet u wel onthouden: De werkelijke rozenkruisers werken volgens het oude systeem van de inwijdingsleer. Wat wil zeggen, dat je er geen lid van kunt worden, maar wel eens als gast en later mogelijk als aspirant kunt worden uitgenodigd.

De werkelijke rozenkruisers kennen ook geen zaken als kontributie e.d. maar werken op een geheel vrijwillig tot stand komende basis van gemeenschappelijkheid die heel wat verder reikt dan in de meeste loges en zich zo noemende verenigingen nu feitelijk het geval is.

De kosten die men maakt bij de werkelijke groep worden geheel bestreden uit vrijwillige gaven. Dit omvat ook de bibliotheken die er zijn. U kent het verhaal wel: wanneer je in een dergelijke bibliotheek komt en een boek vraagt dat op de geheime lijst staat dan gebeurt er ongeveer het volgende - ik geef niet de werkelijke nu geldende wachtwoorden:-

De bibliothecaris vraagt nogmaals naar de titel van het werk dat u wilt lezen en informeert vlak daarna : o, weet u misschien hoe laat het is? De aanvrager antwoordt dan b.v. : het is het juiste uur. Inddat geval krijg je waarom je vroeg . Maar wanneer je b.v. antwoordt dat het net tien minuten na vier uur is dan kun je beter meteen naar huis gaan.

Daarmede zijn wij kennelijk klaar met dit onderwerp en gaan over tot het volgende punt.

x de betekenis van yoga-systemen
- - - - -

- Voor de westerling? Dat wordt moeilijk, omdat yoga uiteenvalt in vele verschillende disciplines en werkwijzen. De scala loopt van een zuiver streven naar lichamelijke beheersing tot de koninklijke weg toe.

Voor de westerling geldt dat al deze systemen gebaseerd zijn op een mentaliteit die de doorsnee westerling vreemd is. Dit betekent b.v. dat een groot deel van de weg van het raja yoga eerst na lange tijd kan worden gevonden en begaan.

Ga je uit van b.v. de mahayana yoga, dan moet je toch wel rekenen met een trainingstijd van t.m. 12 jaren voor je aan de geestelijk werkelijk belangrijke zaken kunt gaan beginnen.

De hatha yoga is echter voor de meeste westerlingen wel aanvaardbaar. Het is een zeer praktische vorm van gymnastiek. Vandaar mogelijk het grote aantal dames dat er aan doet onder het motto: wordt je er niet bewuster van dan val je toch af.

Kom je eenmaal tot de lichamelijke beheersing en de daarachter liggende filosofie dan vormt zij bovendien een goede basis om van daaruit met een andere yoga vorm verder te gaan.

Er bestaan weliswaar vele vormen van yoga waarvoor schijnbaar deze lichamelijke training niet noodzakelijk is, maar elke vorm van yoga gaat uit van een yogin. Dat wil zeggen iemand die meesterschap over alle of altans de meeste van zijn lichamelijke functies heeft verworven.

Kijk ik naar de voordelen van de richtingen die ik voor de westerling aanvaardbaar acht zo geeft b.v. de mahayana yoga een begeleiding tot in de hogere fasen die erg belangrijk is: je krijgt elke maal de mogelijkheid een nieuwe wereld van besef bij je bewustzijn te voegen, maar maakt dit eerst enige tijd door in een fase dat je niet zelfstandig werkt, maar door een goeroe begeleid wordt. Eerst wanneer je volgens je begeleider daarvoor werkelijk rijp bent krijg je ook zelfstandig en zonder verdere hulp toegang tot deze nieuwe wereld. En dat is dan, let wel, niet alleen een filosofisch wereldbeeld, maar een konkrete wereld die voor u dan ook zeer konkrete krachten en mogelijkheden omvat.

Toch ben ik geneigd te stellen dat de doorsnee westerling niet het geduld heeft om een dergelijke scholing in zijn geheel door te maken. En half werk blijkt geestelijk soms schadelijk te zijn.

Kijk ik naar de koninklijke weg, de raja yoga, zo blijkt deze een filosofie als basis te hebben waardoor je in westerse opvattingen op een gegeven ogenblik geheel wereldvreemd zult gaan reageren. Ik zie dan ook zakenlieden een dergelijke weg nog niet werkelijk inslaan en voor vakbondsleiders lijkt het volgen van deze weg mij zelfs geheel onmogelijk.

Alweer: de eisen die hier worden gesteld aan de innerlijke ontwikkeling en de grote nadruk op alle innerlijke processen, die hier speelt beperken zowel de aantrekkelijkheid als de mogelijkheden voor de westerling, die hiermede werkelijk iets wil bereiken.

Een andere belangrijke richting is de karma yoga. Deze heeft voor de westerling in zoverre een voordeel, dat de mens die het rad des levens leert aanvaarden en de wedergeboorte als zekerheid is gaan beschouwen hierdoor beter de relatie tussen verleden en toekomst leert beseffen.

Dit besef kun je ook zonder grote lichamelijke en geestelijke beheersing wel degelijk verwerven. De beheersing heb je echter wel weer nodig wanneer je van de verworven kennis ook een nuttig gebruik wilt maken.

Iemand die geen meester is van zijn eigen lichaam en wiens wil zijn stoffelijk ik niet overheersen kan zal de als karmisch noodzakelijke wijzigingen in leefwijze en handelwijze niet tot stand kunnen brengen en zo niet nader kunnen komen tot de naaf van het rad, tot de werkelijke bewustwording.

Er zijn nog enkele andere bezwaren die vooral in bepaalde delen van het westen een grote rol kunnen spelen - ook al lacht u daar mogelijk om. Ademhaling en adembeheersing zijn in alle vormen van yoga een van de belangrijkste zaken en fasen. Denk aan systemen als de reinigende of de rustbrengende ademhaling.

In de eerste vorm adem je krachtig en stoetsgewijs uit tot je het gevoel begint te krijgen dat je van binnen zo plat bent als een dubbeltje. (geeft voorbeeld) Het lijkt mogelijk wat astmatisch, maar heeft het voordeel dat je alle slechte gassen uitdrijft en dus nieuwe lucht op zult nemen. Gevolg oxygenatie van het bloed en opname van prahna.

Maar wanneer je dan weer bedorven lucht inademt helpt het niet veel. Je hebt er redelijk schone en frisse lucht voor nodig. Wanneer je toevallig midden in de bossen werkt zal dat wel gaan. Vooral midden op de dag is daar zoveel zuurstof terwijl de bomen de lucht voor u filteren, dat alles wel goed zal verlopen. Maar wanneer je even midden in een stad het z elfde doet dan begin je mogelijk met de reinigende ademhaling, maar eindig

je met een benauwdheid die dicht bij astma ligt.

Vele yoga technieken zijn op zich heel goed, maar functioneren alleen werkelijk goed onder omstandigheden die in het westen lang niet altijd bestaan.

Ik meen dan ook te mogen stellen: als beheersings, lichaams en wils training zeer goed, ook al vergt het van hem meer en bereikt hij minder dan hij beseft wanneer hij er aan begint.

Wanneer je dan verder kiest voor een filosofische scholing is volgens mij karmayoga voor de westerling nog de meest bruikbare. In alle gevallen zult u echter rekening moeten houden met uw eigen achtergronden, de konditioneringen die u hebt ondergaan en ook met de mogelijkheden die uw omgeving u biedt. Zoals reeds gezegd; adem oefeningen in slechte lucht zijn een oefening die op de duur alleen maar uitputting en mogelijke ondergang ten gevolge heeft.

Wanneer uw voeding zoveel vreemde stoffen, hormonen en gif bevat dat uw botten en gewrichten er stram van staan kunt u natuurlijk toch wel alle yogapositions oefenen, maar ik ben bang dat u er voornamelijk bandschade aan overhoudt. Bezint dus voor u begint.

Een beperkte hathayoga training lijkt mij echter voor een ieder die zich met yoga en meditatie systemen wil bezighouden nuttig en vaak zelfs noodzakelijk. Daarnaast kan men zich het beste bezig houden met karma yoga. Maar ook de mahayana yoga kan ik de westerling die bereid is er een geheel leven aan de wijden en die een goede leraar kan vinden, wel aanbevelen.

x Kan de oosterling middels yoga een hoger bewustzijn bereiken dan een westerling?

- Verkeerd geformuleerd. Beiden kunnen een gelijkelijk hoog bewustzijn bereiken. De weg van de yoga is echter gebaseerd op de cultuur, de traditie en levensgewoonten van oosterlingen. Veel wat daarin geeist wordt is dus voor de oosterling betrekkelijk eenvoudig en gemakkelijk te doen, terwijl de westerling er extra moeilijkheden mee heeft.

Wat er op neer komt, dat beiden wel hetzelfde kunnen bereiken, maar dat de westerling daarbij toch heel wat meer moeilijkheden zal moeten overwinnen dan voor de doorsnee oosterling daarin bestaan.

x Wat denkt u van kundalini en crya yoga?

- Ik zie kinderen niet graag met vuur spelen. Wegen die op zich kostbaar en goed zijn kunnen voor mensen met een verkeerde mentaliteit wel eens levensgevaarlijk worden, zeker wanneer de nodige kennis en beheersing geheel of grotendeels ontbreken.

Laat mij het zo stellen: met springstoffen kun je op een gegeven ogenblik onder gegeven omstandigheden het leven van heel wat mensen redden. Maar wanneer je er niet goed mee om kunt gaan betekent het, dat je groot gevaar loopt, je eigen hemelvaart te versnellen of verminkt te worden.

De krachten die b.v. bij bepaalde oefeningen tot het wekken van het kundalini vuur ontstaan, zijn even gevaarlijk als explosieven.

Helaas lopen heel wat mensen met deze vormen van yoga al snel weg omdat zij ook bepaalde seksuele aspecten in zich bergen. Men werkt echter met de grootste levenskrachten en levenskrachtstromen die er in de mens bestaan. Een enkele fout kan dan ook fatale gevolgen hebben, vooral wanneer de kracht langs de ruggegraat tot het kruinchakrum stijgt zonder voldoende beheerst te worden. Hartstilstand kan dan het gevolg zijn.

Voor westerlingen dan ook volgens mijn oordeel niet bepaald aan te bevelen. De gevaren zijn te groot om deze zaken aan te bevelen. Wil men zich er toch aan wijden, dan zal men dit alleen kunnen doen onder het toezicht en in volledige gehoorzaamheid aan een meester is deze disciplinen.

Voldoende?

De waarde van een cryayoga meditatie hangt bovendien zeer sterk van uzelf af. De moeilijkheid bij al deze zaken is steeds weer dat zij zo sterk gebonden zijn aan de persoon die er mee werkt. Algemeen bezien schuilt in deze vormen van werken en mediteren dan ook nogal wat gevaar voor de doorsnee westerling.

Ik denk hierbij o.m. aan een te sterke verstoring van de normale levenskracht stromingen, een te sterke projectie van levenskracht e.d. Wanneer je die gevaren baas kunt is er geen bezwaar tegen. Maar wanneer je twijfelt aan je mogelijkheden en er toch mee werkt dat ben je wel bezig met iets wat zeer riskant kan worden, juist op het ogenblik dat je meent iets te gaan bereiken en dus door wilt zetten.

Vandaar mijn eis, dat men tenminste over zeer goede leiding dient te beschikken en bereid moet zijn, zich daaraan voorlopig geheel te onderwerpen.

x Is er voor de westerling een meer esoterische weg en voor de oosteling de yoga weggelegd of is dit een dwaze stelling?

- Inderdaad nogal dwaas. Elke mens heeft zijn eigen mogelijkheden. Er zijn mensen die tot werkelijk zeer hoge mystieke bereikingen komen door b.v. het volgen van de weg van Ignatius - dus het jezuïtische systeem. Maar er zijn in oost en west minstens evenveel mensen die wanneer zij proberen die weg te volgen er alleen maar half gek van worden.

Esoterische systemen scheppen voor vele mensen de mogelijkheid, iets van een grotere werkelijkheid te beseffen en gelijktijdig zichzelf leren kennen ook. Maar voor anderen voeren, precies diezelfde systemen tot een toenemend zelfbedrog.

Er zijn westelingen die met yoga veel bereikt hebben, er zijn oosterlingen, die er aan ten gronde zijn gegaan. Wie ben ik dan om als arbiter op te treden?

Er zijn nu eenmaal yogins die uiteindelijk komen tot een uitwendig vertoon van heiligheid, compleet met zelfpijniging om te laten zien hoe heilig zij wel zijn en in hun eigen honger naar heiligheid verdrinken.

Er zijn esoterici die hetgeen zij beseffen en beleven niet in de praktijk toepassen en zo aan hun eigen behoefte meer dan een ander te zijn ten onder gaan terwijl zij naar buiten toe voor anderen toch vele woorden van diepe betekenis en grote waarde produceren.

Ik denk dat er zowel in het oosten als het westen vele mensen zijn die het beste af zijn door werken met esoterie terwijl anderen juist weer meer bereiken met yoga. Weer anderen komen verder met magie of zuiver mystieke middelen en werkwijzen.

Je kunt nooit stellen, algemeen, wanneer je daar woont is dat ook voor jou het beste. Wel kun je zeggen: een esoterisch systeem op christelijke basis zal een westerling meestal eerder kunnen begrijpen en aanvaarden, een op het oosten geent systeem zal eerder toegankelijk zijn voor de oosteling. Maar verder kan ik niet gaan. Het spijt mij.

x Is beheersing van je lichaam sowieso noodzakelijk?

- Volgens mij is het noodzakelijk of tenminste wenselijk voor een lader en vooral voor de mens die op aarde geestelijk wil streven. Redenen: Het geestelijk streven voert je binnen in een wereld van abstracties - vanuit stoffelijk standpunt - die eigenlijk eisen stellen gericht tegen datgene wat voor je lichaam het meest gemakkelijk of aangename pleegt te heten.

Dit betekent, dat je op een gegeven ogenblik meester van je lichaam moet zijn om op de juiste wijze de geestelijke werkelijkheid voor jezelf te laten domineren. Steeds weer zult u, bij welk esoterisch systeem of yoga systeem dan ook, konstateren dat er een konflikt bestaat tussen hetgeen je lichamelijk leuk, gezellig en prettig vindt en datgene, wat gezien de gekozen weg geestelijk het meest juiste is.

Kortom: een trainig van je lichaam en beheersing daarvan evenals het oefenen van je wilskracht is in alle gevallen noodzakelijk.

x Mag je niet stellen dat het aantal werkelijke yogins ook in het oosten beperkt is? Dus relatief klein?

- Dat ben ik direct met U eens. De werkelijke yogins zijn zelfs verre in de minderheid bij degenen die pretenderen dit te zijn. Maar ja, dat heb je met de christenen oock....

x Hoe komt het dat je onder topsporters zo weinig zoekenden in geestelijke richting vindt?

- Voor hen is de lichamelijke prestatie het doel, terwijl voor de geestelijk strevende de lichamelijke beheersing slechts een middel tot een geheel ander doel is.

De topsporter gaat zo op in zijn sport en de lichamelijke training die daarvoor noodzakelijk is, dat hij zeer eenzijdig leeft. Je zoudt zelfs kunnen zeggen dat hij de keerzijde is van de mant waarop ook de geestelijk werkenden voorkomen.

Een topsportsman zal eerst tot geestelijk denken en streven kunnen komen wanneer hij niet meer bijzonder actief is in zijn sport en zeker niet meer meedraait in de top daarvan. Maar dan zal zo iemand ook veel snellere vorderingen maken dan iemand die geheel geen beheersing over zijn lichaam heeft en blijkt ras goed, hoeveel wilskracht er nodig is om topsporter te zijn.

Zo dat was dit. Nog een laatste punt. Daarna zal ik mijn bijdrage beëindigen.

x t w e e l i n g s z i e l e n

- - - - -

- Wanneer ik de onderwerpen die wij in de loop der tijden behandeld hebben overzie, zo vlecht zich daar een keten van "tweelingszielen" voortdurend doorheen. Voor velen is het dus oude koek. Maar laat mij het dan nog maar weer eens heel nuchter stellen:

Er zijn een aantal theorieën - erg romantisch en sentimenteel - waarbij twee zielen aan het begin van de schepping voor elkaar geschapen zouden zijn. In elk leven zullen die dan ook in meerdere of mindere mate met elkander in contact komen tot zij, eens versmel ende, de perfecte mens worden. Je zoudt kunnen zeggen: de perfecte hermafrodit.

Wat een leuk verhaal is. De werkelijkheid is echter, dat voor de geest bewustzijn belangrijk is en dat daar waar geen vergelijkbaarheid van bewustzijn aanwezig is zelfs geen banden kunnen bestaan.

Dit houdt in, dat een geest die inkarneert wel banden kunt hebben met andere entiteiten, die u mogelijk als een tweelingsziel-zijn zoudt omschrijven. Maar dan niet met een enkele geest, maar met alle entiteiten die een vergelijkbare en harmonische ontwikkeling t.a.v. deze bezaten op het ogenblik van inkarnatie.

Om dit "tweeling zijn" te kunnen konstateren is het natuurlijk wel noodzakelijk, dat deze entiteiten ongeveer in dezelfde tijd inkarneren. Voor u betekent dit, dat er niet slechts een enkele tweelingsziel voor u bestaat, maar dat er in feite een reeks van potentiële tweelingszielen zal bestaan.

Deze toestand houdt aan tot op het ogenblik dat twee personen op geestelijke basis elkander zo sterk gaan aanvullen, dat zij te samen een groter geestelijke waarde representeren dan voor elk van hen bereikbaar zou zijn.

Vanaf dat ogenblik vormen zij inderdaad een twee-eenheid. Waar zij eenmaal tot stand is gekomen kan deze ook niet meer verbroken worden tenzij de partners bereid zijn vele trappen in bewustzijn terug te gaan. En dat

kort zelden voor.
Wat dus wel enigzins anders is dan het mooie verhaal " ik ontmoette hem of haar, De aura straalde mij tegemoed, wij omarmden elkaar en ik wist: dit is mijn tweelingsziel".

Wanneer zo iets als gebeurt meen ik, dat het eerder een biochemische reactie is. Al klinkt het ook nog zo leuk wanneer je dat andere zegt. Want het maakt de dingen opeens edeler, iets hoger van aard.

Och zou ik u de raad willen geven om dat nu maar niet te doen. Want het gaat werkelijk en alleen maar om een geestelijke wisselwerking. Je moet elkaar aanvullen. Je moet tesamen meer zijn. Je moet voortdurend geestelijk a.h.w. aan elkaar geestelijke inhouden en waarden ontlene en zo hoger, bewuster en beter reageren dan zonder dat mogelijk is.

Nogmaals. Daarbij gaat het lang niet altijd om een bepaalde mens of zelfs maar om een bepaalde geest. Het gaat om een eenheid die geestelijk ontstaat en waarbij beiden elkander zodanig kunnen aanvullen, dat tenminste een grotere evenwichtigheid in geestelijk opzicht ontstaat, gepaard gaande met een groter bewustzijn t.a.v. de werkelijkheid waarin men leeft.

Is de twee-eenheid op geestelijk vlak dermate sterk versmolten dat een scheiding niet eens meer denkbaar is dan is dat naar buiten toe een eenheid geworden.

Deze eenheid kan dan weer een andere, al dan niet samengestelde, entiteit ontmoeten in de stof of elders, waarmede dan weer onder dezelfde voorwaarden een dergelijke band kan worden aangegaan.

Dan zal zich wederom hetzelfde proces af kunnen spelen tot weer de uiteindelijke versmelting het resultaat is.

Dit betekent, dat er persoonlijkheden kunnen bestaan voor wie letterlijk geldt dat zij zich legio zouden kunnen noemen, ook al is hun afstamming anders dan degene in de bijbel aan wie ik even deze term ontleende.

Er kunnen zeer vele oer of oorspronkelijke persoonlijkheden versmolten zijn in één persoonlijkheid die naar buiten toe reageert als een geheel. Denk nu niet, dat dit zo zonderling is. Denk eens aan uw eigen lichaam;

Uit hoeveel oellen is dit niet opgebouwd? Hoeveel gespecialiseerde oellen geven daar elkander de mogelijkheid te samen een lichaam te vormen? Let wel, een lichaam dat bewustzijn draagt, dat daadkracht en mogelijkheden kent, omzettingen en aanpassingsmogelijkheden heeft ook waarover een enkele cel op zich nooit zou kunnen beschikken.

Is dit voldoende?

x Een harmonisch net, is dit hieraan ook onderworpen?

- Een harmonisch net? Dat klinkt als een soort geestelijk haarmetje voor moeder aarde. Mooi.

Maar indien u spreekt over een harmonisch netwerk in geestelijke zin dan hebt u het in feite over een groter aantal personen die - maar dat behoeft slechts op één enkel punt te zijn - dermate harmonisch zijn met elkaar, dat zij zover het dit punt betreft een functie-eenheid in de wereld gaan vormen en dus allen die ene kracht of mogelijkheid gelijkelijk naar buiten gaan brengen. Dat is uw harmonische net.

De omschrijving alleen maakt reeds duidelijk, dat dit iets heel anders is dan de absolute versmelting die wij bij de tweelingziel als uiteindelijke mogelijkheid en resultaat zien.

Wat naar ik hoop u een voldoende antwoord is. Daar er geen commentaar of vragen meer zijn t.a.v. het voorgaande ga ik nu afsluiten.

Beste vrienden, ik heb 3 onderwerpjes behandeld. Mogelijk vindt u dat ik dat wel erg kort heb gedaan, maar desalniettemin heb ik over elk punt nog heel wat gezegd.

Wanneer u zich realiseert dat ik u duidelijk heb aangegeven wat de afkomst, betekenis en mogelijkheid van de rozenkruisers is, maar ook

wolke mogelijkheden u daarin eventueel kunt vinden onder welke voorwaarden dan zult u moeten toegeven, dat daarmee al heel veel is gezegd.

Het zelfde geldt voor de yogasystemen. Zeker, het had uitvoeriger gekund met omschrijvingen van alle afzonderlijke soorten van yoga. Maar die kunt u ook in vele boeken vinden.

Ik heb u duidelijk willen maken, waarom deze weg voor westerlingen vaak erg moeilijk te gaan zal zijn, duidelijk gemaakt aan welke eisen u dient te beantwoorden om met een filosofisch of geestelijk yoga systeem te werken en u degenen genoemd, die volgens mij het beste geschikt zijn voor de westerse mens.

Ook hiermede meende ik in redelijke mate tegemoed gekomen te zijn aan hetgeen de steller van het onderwerp bedoelde. En wat het laatste punt betreft: ik heb u nogmaals de gegevens verstrekt die wij reeds vele malen hebben gegeven.

Ik heb daaraan toegevoegd dat u zich niet te zeer met dit begrip bezig moet houden, zeker niet als een soort verontschuldiging voor iets wat er gebeurt. Per slot van rekening: waarom zou je je verontschuldigen? En waarom zou je dit begrip gebruiken om zaken te romantiseren waar je het anders niet geheel mee eens bent? Wees a.u.b. eerlijk tegenover jezelf.

Wanneer u weet, wat een tweelingsziel werkelijk is - en wat de functie is van een harmonisch net, want ook dit heb ik in het voorbijgaan even duidelijker gesteld - zult u beseffen, dat al deze dingen nu eenmaal heel sterk teruggrijpen op uw eigen persoonlijkheid.

Nogmaals: niet wat het systeem is bepaalt, wat goed en goed voor u is, maar wat u bent bepaalt welk systeem voor u haalbaar en hanteerbaar is.

Niet de schepper heeft bepaald welke ene ziel voor alle tijden bij u zal passen, maar uzelf bepaalt door uw ontwikkeling voortdurend, welke entiteiten voor u een mogelijkheid tot versmelting zullen bieden.

Sommier als dit alles moge schijnen bevat het volgens mij voldoende aanwijzingen om er nog iets mee te doen ook.

Wanneer u pogingen in die richting waagt en mogelijk nog slaagt ook zult u mij als een dankbare supporter langs de lijn aantreffen. Doet u er niets mee, dan heb ik nog voldoende andere dingen te doen.

Trouwens, ondanks alle negativisme op aarde zijn er geestelijk en anderszins nog zo vele goede ontwikkelingen te konstateren dat ook aan de mogelijkheden tot aanmoedigen en applaudisseren het mij niet zal ontbreken.

Ik dank U voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

In dit tweede gedeelte gaan wij verder met alles, wat in het eerste gedeelte van de avond is blijven liggen. Maar wel sneller en hopelijk iets korter. Wat is punt 1?

x r e i n k a r n a t i e e n l e i d i n g h i e r b i j

Er bestaat geen leiding voor. De reïnkarnatie is een kwestie van vrijheid, niet van een leidingssysteem. Kort gezegd:

Reïnkarnatie is niets anders dan het in de geest bereiken van een punt waarop je niet verder kunt danwel leeft in een toestand die zo

onaanvaardbaar is geworden dat men probeert terug te keren op aarde.

Op het oogenblik dat die spanning te groot wordt zul je dus reïncarneren. Soms is er een behoefte om een zeer bepaalde taak te vervullen of verder af te maken. In dergelijke gevallen is er sprake van een bewuste reïncarnatie zonder dat eerst een tussenliggende geestelijke periode van bestaan dient te worden doorgemaakt. Dan geldt de z.g. directe inkarnatie waarbij een periode van ongeveer een jaar ligt tussen het oogenblik van de dood en de geboorte op aarde.

x Wordt er dan geen invloed uitgeoefend op zo iemand?

- Neen, dat doe je helemaal zelf. Mogelijk is er een soort werkverschaffing waar je kunt informeren waar je voor jouw doel het beste zou kunnen inkarneren, maar dan moet je nog steeds zelf besluiten te gaan werken in een bepaalde richting.

Het merendeel van degenen die reïncarneren kennen een dergelijke behoefte geheel niet. Die wensen gemeenlijk alleen op zo kort mogelijke tijd zo rijk te worden in de geest dat zij nooit meer behoeven terug te keren in de stof.

Het is dan ook wel een groot verschil, zeker wanneer je inkarneert vanuit een meer lichtende wereld: een wereld zonder noodzaken en zonder belastingen verwisselen voor een wereld vol van plichten verboden en belastingen tot 70% om nogmaars niet te spreken van de vele onmogelijkheden.

x de methoden die de geest gebruikt om de mens te beïnvloeden

- Er zijn er verschillende. De meest eenvoudige is de inductiemethode: je wacht tot iemand bepaalde denkbeelden met voldoende intensiteit koestert. Daarn probeer je op die denkbeelden in te spelen en dezen te modifieren door er eigen denkbeelden aan toe te voegen.

Hiermede bereik je een verrijking van een gedachten reeks. De mens in kwestie denkt b.v. : ik zou wel eens willen Ver komt hij niet. Dan komt de geest en vult aan. Waarop de mens tot zijn eigen verbazing opeens gaat denken: ik zou wel eens willen weten waar ik vandaan kom.

Dat is dan de inductiemethode. De tweede is iets grover. Mennoemt het de z.g. dominantiemethode, maar wij noemen het ook wel eens de slaghamermethode. Deze vergt veel kracht en inzet en wordt gemeenlijk alleen gebruikt in noodgevallen.

Je blokkeert dan een deel van het bewustzijn van de persoon in kwestie door diens aura zodanig met energie te overladen, dat delen van zijn eigen besef even stil staan. Daarna probeer je uit het geheel van alles wat aan de ingreep vooraf ging een enkel element versterkt naar voren te laten komen.

Het gevolg kan b.v. in een onschuldig geval zijn, dat je opeens je mond voorbij praat zodat een ieder beseft wat je werkelijk denkt en wat je met al je mooie woorden bedoeld hebt. Wat er dan gemeenlijk weer toe voert dat de voornemens die de persoon in kwestie had gefrustreerd worden.

De derde methode is de inspiratie. Hierbij ga je niet uit van een reeds in het subject bestaande gedachte maar van een bepaalde stemming. Indien die stemming voldoende kan aangevoeld worden kun je iemand b.v. helpen, te formyleren. Wanneer je daarmee bezig bent is de kans groot, dat zo iemand op de duur zelf gaat luisteren naar hetgeen hij zegt. Vanaf dat oogenblik is het dan mogelijk uit de bestaande woordenschat die combinaties te kiezen die je zelf belangrijk vindt.

Het is dan b.v. mogelijk dat de pastoor luisterende naar zijn eigen preek, niet in slaap valt, maar eerder constateert dat hij fraai en vol

vuur dingen staat te zeggen die hij nooit heeft opgeschreven.

Dan zijn er nog enkele mogelijkheden waarbij je incidenten verschuift. Dit is een methode die wij wel eens directe beïnvloeding noemen. Deze kan bestaan uit het geven van waarschuwingen, maar kan ook het beïnvloeden van toestanden in niet levende materie betekenen of het overnemen van lager leven.

Stel: een man zal overreden worden wanneer er niet een kat in de buurt zou zijn geweest die door een geest die hem wilde redden precies tussen de benen van de man door werd gelootst. De man struikelt daardoor even en het voertuig gaat voorbij zonder dat het anders bijna onvermijdelijke ongeval plaats vindt.

Ook het omgekeerde is natuurlijk mogelijk, maar bij ons in de lichte sferen doet men zo iets niet zo snel. De trancoemethode kent u. Verder is er de mogelijkheid van gekoncentreerde impulsinjectie middels het bovenbewustzijn; hiermede kun je een aantal mensen die ongeveer harmonisch zijn met deze impulsen tijdelijk enigszins beïnvloeden.

Een andere methode is het opwekken van krachten van geestelijke aard op bepaalde punten die hiervoor geschikt zijn bevonden. Men noemt dit wel eens een krachtnet werpen. Maar als ik met zo iets probeer te werpen denk ik eerder: het is wel net kracht, maar het is toch iets anders.

In feite gaat het hierbij om het wekken van emotionele golven, waardoor bepaalde associaties bij de mensen sneller voorkomen, terwijl hierdoor andere reacties en afstemmingen tijdelijk meer onderdrukt kunnen worden.

Dat was dan een korte lijst van enkele mogelijkheden. Voldoende?

x Kan iemand door zijn eigen zenuwachtigheid zich afsluiten voor deze mogelijkheden?

- Zeker. Men kan dan niet reageren en zal dus verder op zijn eentje de zenuwen krijgen. Wanneer men te zeer gespannen en tegen zichzelf verdeeld is helpen de meeste beïnvloedingen weinig of niet.

Maar wanneer een mens daarvoor openstaat ontvangt hij over het algemeen wel enige energien, waardoor hij zijn spanningen kan verminderen. Gewoon proberen enigszins ontspannen open te staan voor al het hogere dat om je heen is - het behoeft dus niet eens voor de geest, laat staan een bepaalde geest te zijn - en je krijgt als vanzelf vele stimuli en hulp waar je die anders niet zoudt aanvoelen en dus ook niet krijgen.

x Waarom heeft de paus een zo grote invloed op zo vele mensen?

- Omdat de man zozeer in zichzelf geloofde dat anderen eveneens in hem begonnen te geloven. Tot zoveel mensen steeds meer in hem geloofden, zodat hij steeds zekerder in zichzelf ging geloven en zo uiteindelijk niet meer kon geloven dat iets van hetgeen hij geloofde onwaar zou kunnen zijn.

Anders gezegd: wanneer je volledig gelooft in iets is het voor jou veel gemakkelijker anderen daarvan te overtuigen. Wanneer je soms twijfelde en dus soms niet geheel overtuigd was en overkwam wordt je nu door de overtuiging van de anderen zodanig gesterkt dat je zo vol overtuiging bent, dat je eenvoudig aanneemt dat alle anderen geloven wat je hen ook maar zult zeggen, ja, dat je alleen maar waarheid spreekt.

x Nog een vraag: is het niet zo dat ook duistere geesten of aardgebonden gebruik maken van de mogelijkheden die u zo even genoemd hebt en kan dit geen fatale gevolgen hebben voor de bewustwording?

- Wanneer de mens zelf redelijk op het goede is ingesteld zal dat niet bepaald gemakkelijk zijn. Maar mogelijk is het dus wel. Alleen vergt dit zoveel kracht, dat slechts enkelen dit op zouden kunnen brengen, zowel onder de aardgebonden als onder de boze geesten. Die hebben eerst een externe bron van kracht nodig, voor zij ook maar iets in die richting kunnen gaan proberen.

Dus wees gerust, boze geesten die dit kunnen zijn er heel wat minder dan boze mensen die stoffelijk en geestelijk dan ook heel wat meer schade

kunnen aanrichten dat de geesten in kwestie.

Dit betekent dus dat een eerste aanleiding tot het kwaad meestal van de mens uitgaat en niet van de geest. Bovendien leven wij in een wereld die meer omvattend is dan de uwe. Dit betekent dat wij uw wereld gemakkelijk kunnen bereiken mits wij ons daarop af weten te stellen.

Een geest die in een duistere wereld leeft leeft in een wereld die veel minder omvattend is dan de uwe. Deze heeft dan ook een leid snoer nodig om uw wereld te kunnen bereiken.

Dat kan dan soms uw emotie zijn of een denkbeeld dat u koestert en dat in de betreffende geest leeft. Op grond daarvan kan die geest dan probe en u te manipuleren. Dat is duidelijk.

Maar die geest zal dit nooit meer omvattend kunnen doen wanneer u hem niet eerst de kracht daartoe levert. Daarom is het belangrijk dat er zo weinig mogelijk boze mensen zijn. Want wanneer die er niet zijn zal er ook geen beïnvloeding door boze geesten meer bestaan.

Ojee. Nu heb ik jullie opeens van de duivel beroofd. Ik mag het niet te lang maken, maar zo kort is naar ik meen nu ook weer niet noodzakelijk. Daarom dit:

De mensen zijn er nogal vlug bij om te zeggen dat het den boze is die hen tot sommige zaken gheeft aangezet. En dat is niet waar. U hebt soms een denkbeeld, dat u a.h.w. obsedeert. Houdt die obsessie lang genoeg aan, dan kan het boze u mogelijk over de grens helpen, zodat uw denkbeeld door u tot feit wordt. Dat is waar.

Zonder een dergelijke invloed is de kans groot, dat het denkbeeld alleen in u, in uw gedachten, blijft bestaan. De "kwade geest" brengt u tot het verwerkelijker, en dan nog alleen, wanneer u daar tegen geen al te grote weerstand koestert. Maar aan het begin staat uw innerlijk, uw denkbeeld.

Men geeft in dergelijke gevallen echter graag, vooral wanneer men vroom is opgevoed, de schuld aan den boze. Is men minder vroom dan pleit men tijdelijke ontoerekeningsvatbaarheid.

Er is geen duivel, sater, satan, jonkheer met de paardevoet, Baphomet en noem maar op die u kan dwingen. Trouwens, wonderlijk hoeveel namen de mens niet voor de duivel of het boze heeft verzonnen. Dat zijn er nog meer dan alle namen van heiligen.

Trouwens, heiligen zijn ook al eigenaardige figuren: hun zonden zijn nooit bekend geworden en na hun dood worden zij in onderdelen verheerlijkt. Dat heten dan relieken. Maar daaraan kunt u zien, dat sommige zonden van de vaders nog bezocht worden aan hun kinderen, die hen ook verder als lichtend voorbeeld dienen te vereren.

Maar goed. Luister: je moet nooit bang zijn voor de duivel. Want het kwade kan het gemakkelijkste werken met angsten. Wanneer u ergens bang voor bent, wanneer u zich ergens werkelijk over opwindt, nijdig, werkelijk boos over iets bent, zo straalt u negatief uit.

En zelfs daar is geen duivel bij nodig, want er zijn heus genoeg mensen die zijn overgegaan en in het duister zitten om daar hun wraakgevoelens tegen hun schoonmoeder te koesteren. Die zijn dan na enige tijd heus bereid om die haat aan een ieder en aan alles te luchten.

U geeft ze de kans? Nu, dan worden mogelijk anderen het slachtoffer daarvan, maar de kans is even groot, dat uzelf de leeddragende zult zijn.

Hoe meer u uit dergelijke emoties en gedachten probeert energie te putten, hoe groter dus de kans ook wordt dat u er zelf door wordt bevangen en uiteindelijk zo onderdanig wordt aan die emotie en alle krachten die daarop reageren.

Trouwens, het kwaad is net een verdovend middel wanneer je er mee begint. Het is een kick, het is echt wel leuk. Dus waarom zou je je dan druk maken? Maar de tweede maal heb je al meer trek. Je probeert het gemakkelijker, je doet het meer alsof het gewoon wordt. De derde keer doe je het dus weer, nog voor de gein. Maar daarna kom je er niet zo gemakkelijk meer van los. Het lijkt zo normaal, het beheerst je meer en meer, het kost steeds meer moeite om afstand te doen aan de mogelijkheden, de praktijk die je voor jezelf hebt opgebouwd.

Het gevolg is vaak dat de mens dit laatste, dit afstand doen van iets wat hij beseft dat kwaad of verkeerd is, niet meer op kan brengen. En dat is dan de "duivel".

Je zoudt kunnen zeggen dat de duivel niets meer of minder is dan onze eigen verslaafdheid aan het negativisme in onze eigen persoonlijkheid.

Hoe je hem dan noemt doet verder minder ter zake. Het zo voor heel wat mensen aanvaardbaarder en ook gemakkelijker zijn, wanneer er iemand was met een groothandel in zielen. Mogelijk zoudt u dan voor uw eigen ziel dan ook nog een aardige duit kunnen vangen.

Maar als ik u was zou ik dit, zelfs wanneer het mogelijk was, toch niet doen. Want dat is dan extra inkomen en wordt weer belast met zoveel procenten dat je er uiteindelijk toch nog bijna niets van overhoudt.

x Wat is dan "ontoerekeningsvatbaar", is dat een psychische kwestie of een beschadiging van de hersenen?

- Ontoerekeningsvatbaar is een term, die psychologen en psychiaters vaak gebruiken om iemand gebrek aan zelfbeheersing niet aan hem te doen verwijten en hem zo te vrijwaren voor de konsekventies daarvan.

Ontoerekeningsvatbaarheid impliceert een toestand waarin men niet kan of wil reageren zoals de wereld meent dat men zou moeten reageren. Maar dit betekent maar al te vaak dat rijke mensen die op zeer late leeftijd de bloemetjes buiten willen gaan zetten in een inrichting terecht komen opdat de erfgenamen niet al te zeer zullen worden beschaamd in hun verwachtingen. Ook zo iemand heet dan voortaan ontoerekeningsvatbaar.

In vele gevallen heeft het dus niets te maken met de hersenen en soms zelfs niet eens met de psyche.

In zeer vele gevallen kunnen wij aannemen, dat kwalen de oorzaak zijn van de handelwijze. Maar let wel: wanneer er lichamelijke afwijkingen de oorzaak zijn, zo is het bestaan daarvan ook zonder meer aantoonbaar. Hersenfouten zijn b.v. gemeenlijk aan te tonen met reactietests en een encephalogram.

Bestaan dergelijke aanwijzingen inderdaad, dan is er ook inderdaad sprake van een ziekte. Vaak kun je zo iemand dan genezen, gaat dit niet, dan is voor deze mensen en alle anderen onderbrenging in een inrichting de wezenlijke oplossing, omdat het gedrag van dergelijke mensen zelden geheel berekenbaar is.

En wie niet berekenbaar reageert is moeilijk te handhaven binnen een maatschappelijk systeem dat nu eenmaal aan de hand van vaste regels en veronderstellingen pleegt te functioneren.

Ik meen, dat een dergelijk onderzoek in vele gevallen noodzakelijk is. Maar levert dit geen aanwijzingen op, zo meen ik dat je de persoon in kwestie voor zijn daden volledig aansprakelijk dient te stellen.

Ik geloof niet in de vaak aangevoerde ontoerekeningsvatbaarheid. Wanneer je iemand vermoord hebt zul je het mogelijk een tweede maal niet doen, mogelijk ook wel. Maar wanneer je ontdekt hebt, dat je niet bestraft wordt omdat je uiteindelijk maar een arme ontoerekeningsvatbare idioot bent denk je bij een volgende uitdaging al snel: nu ja, wat let me?

Ik hoop, dat ik hiermede uw vraag enigszins beantwoord heb.

Ik weet niet of men dit wil aanvaarden. Heel wat mensen willen het mooier maken. Maar ik ben er van overtuigd dat minstens de helft en mogelijk meer van degenen die ontoerekeningsvatbaar worden geacht, in feite alleen onbeheerst zijn. Maar ja, men redeneert al snel: kan ik er wat aan doen, dat ik die vent in elkaar heb geslagen, dat ik mijn vrouw bijna vermoord heb? Ik ben nu eenmaal driftig.

Maar wanneer zo iemand met de zweep wordt afgerost dat hij naar huis terug moet kruipen dan zal hij de eerste keer nijdig en wraakzuchtig zijn, de tweede maal wordt hij al voorzichtiger en de derde maal denkt hij: dat gebeurt mij niet meer. En dan is hij opeens niet meer zo erg ontoerekeningsvatbaar indien u begrijpt wat ik bedoel.

Zo, dat was het dan. U ziet het, er komt altijd nog weer een vraagje los waar je even iets op wilt zeggen. Overigens: wie ben ik? Als u het niet erg vindt neem ik die laatste vraag tevens als onderwerp voor mijn slotwoord.

Wie ben ik?

ik wordt gedreven door mijn ongeduld
door mijn angsten en lusten.

Wat ik de wereld aandoe is toch niet mijn schuld?

Ik heb toch niet gewild
het complex van angsten, lusten?

Ik heb die slechts gekregen
en heb die dus geduld.

wat ik de mensheid aandoe

wat ik de wereld doe betekent niets

Ik wilde het niet maar was veel te moe
van het strijden met mijzelve.

Ik liet mijzelve gaan
maar heb geen schuld.

begrijp mij goed,
u moet mij goed verstaan.

Ik heb een mens gedood?

Hoe jammer. 't is gebeurd.

het spijt mij.

Het gebeurt niet meer.

tot ik weer een volgend keer

vergeet wat is gebeurd

en zo in zelfde toorn of angst

een medemens weer dood.

Is dat dan mijn schuld?

Ik heb het niet gewild

de angsten en komplexe,

ik heb ze slechts geduld.

U, wereld, bent de schuld.

U hebt mij alles aangedaan.

Ik heb toch niet gevraagd

om 't aardse mensbestaan?

Ik heb toch niet gevraagd om al uw regels, wetten

en om de noodzaak steeds weer mijzelve

aan het werk te zetten, iets te verdienen, iets te zijn?

Iets te betekenen, te berekenen? wat voor jou

Ik heb toch niets gevraagd?

Goeden avond.

(vragen bekort. teksten geredigeerd)

d.d. 27 februari 1981